

St13

Duminica

Rom 14:1-4

¹Primiți bine pe cel slab în credință, și nu vă apucați la vorbă asupra părerilor îndoielnice.

²Unul crede că poate să mănânce de toate; pe când altul, care este slab, nu mănâncă decât verdețuri.

³Cine mănâncă să nu disprețuiască pe cine nu mănâncă; și cine nu mănâncă, să nu judece pe cine mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-a primit.

⁴Cine ești tu, care judeci pe robul altuia? Dacă stă în picioare sau cade, este treaba stăpânului său; totuși, va sta în picioare, căci Domnul are putere să-l întărească pentru ca să stea.

Luni

Rom 14:10-11,14

Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.

¹¹Fiindcă este scris: "Pe viața Mea Mă jur, zice Domnul, că orice genunchi se va pleca înaintea Mea, și orice limbă va da slavă lui Dumnezeu."

^{11:14}Eu știu și sunt încredințat în Domnul Isus, că nimic nu este necurat în sine, și că un lucru nu este necurat decât pentru cel ce crede că este necurat.

Marti

Rom 14: 15-23

Dar dacă faci ca fratele tău să se mârnească din pricina unei mâncări, nu mai umbli în dragoste! Nu nimici, prin mâncarea ta, pe acela pentru care a murit Hristos!

¹⁶Nu faceți ca binele vostru să fie grăit de rău.

¹⁷Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt.

¹⁸Cine slujește lui Hristos în felul acesta, este plăcut lui Dumnezeu și cinstit de oameni.

¹⁹Așadar, să urmărim lucrurile, care duc la pacea și zidirea noastră.

²⁰Să nu nimicești, pentru o mâncare, lucrul lui Dumnezeu. Drept vorbind, toate lucrurile sunt curate. Totuși, a mânca din ele, când faptul acesta ajunge pentru altul un prilej de cădere, este rău.

²¹Bine este să nu mănânci carne, să nu bei vin și să te ferești de orice lucru, care poate fi pentru fratele tău un prilej de cădere, de păcătuire sau de slăbire.

²²Încredințarea pe care o ai, păstrează-o pentru tine, înaintea lui Dumnezeu. Ferice de cel ce nu se osândește singur în ce găsește bine.

²³Dar cine se îndoiește și mănâncă, este osândit, pentru că nu mănâncă din încredințare. Tot ce nu vine din încredințare, e păcat.

1 Cor 8: 12-13

⁵ Dar dacă faci ca fratele tău să se mârnească din pricina unei mâncări, nu mai umbli în dragoste! Nu nimici, prin mâncarea ta, pe acela pentru care a murit Hristos!

¹⁶Nu faceți ca binele vostru să fie grăit de rău.

¹⁷Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt.

¹⁸Cine slujește lui Hristos în felul acesta, este plăcut lui Dumnezeu și cinstit de oameni.

¹⁹Așadar, să urmărim lucrurile, care duc la pacea și zidirea noastră.

²⁰Să nu nimicești, pentru o mâncare, lucrul lui Dumnezeu. Drept vorbind, toate lucrurile sunt curate. Totuși, a mânca din ele, când faptul acesta ajunge pentru altul un prilej de cădere, este rău.

²¹Bine este să nu mănânci carne, să nu bei vin și să te ferești de orice lucru, care poate fi pentru fratele tău un prilej de cădere, de păcătuire sau de slăbire.

²²Încredințarea pe care o ai, păstrează-o pentru tine, înaintea lui Dumnezeu. Ferice de cel ce nu se osândește singur

în ce găsește bine.

²³Dar cine se îndoiește și mănâncă, este osândit, pentru că nu mănâncă din încredințare. Tot ce nu vine din încredințare, e păcat.

Miecuri

Rom 14:4-10

⁴Cine ești tu, care judeci pe robul altuia? Dacă stă în picioare sau cade, este treaba stăpânului său; totuși, va sta în picioare, căci Domnul are putere să-l întărească pentru ca să stea.

⁵Unul socotește o zi mai presus decât alta; pentru altul, toate zilele sunt la fel. Fiecare să fie deplin încredințat în mintea lui.

⁶Cine face deosebire între zile, pentru Domnul o face. Cine nu face deosebire între zile, pentru Domnul n-o face. Cine mănâncă, pentru Domnul mănâncă; pentru că aduce mulțumiri lui Dumnezeu. Cine nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă; și aduce și el mulțumiri lui Dumnezeu.

⁷În adevăr, nici unul din noi nu trăiește pentru sine, și nici unul din noi nu moare pentru sine.

⁸Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim; și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci, fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai Domnului.

⁹Căci Hristos pentru aceasta a murit și a înviat ca să aibă stăpânire și peste cei morți și peste cei vii.

¹⁰Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.

Joi

Rom 15:1-3,5,6,13,33

¹Noi, care suntem tari, suntem datori să răbdăm slăbiciunile celor slabi, și să nu ne plăcem nouă înșine.

²Fiecare din noi să placă aproapelui, în ce este bine, în vederea zidirii altora.

³Căci și Hristos nu și-a plăcut Lui însuși; ci, după cum este scris: "Ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine, au căzut peste Mine."

⁵Dumnezeul răbdării și al mângâierii să vă facă să aveți aceleași simțăminte, unii față de alții, după pilda lui Hristos Isus;

⁶pentru ca toți împreună, cu o inimă și cu o gură, să slăviți pe Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos.

¹³Dumnezeul nădejzii să vă umple de toată bucuria și pacea, pe care o dă credința, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt, să fiți tari în nădejde!

³³Dumnezeul păcii să fie cu voi cu toți! Amin.

Rom 16:25-27

²⁵Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos, - potrivit cu descoperirea tainei, care a fost ținută ascunsă timp de veacuri,

²⁶dar a fost arătată acum prin scrierile prorocilor, și, prin porunca Dumnezeului celui veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor Neamurilor, ca să asculte de credință, -

²⁷a lui Dumnezeu, care singur este înțelept, să fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin.